

ressenya

Eugeni Perea Simón, o la cartografia com una de les belles arts

Àlex Susanna Nadal, poeta, escriptor i actual director de l'Agència Catalana de Patrimoni Cultural

Portada del llibre *Cartografia literària del Priorat*, d'Eugeni Perea Simón, publicat l'abril de 2016 per Silva editorial.

Si els escriptors disposessin del seu estol de *groupies*, sens dubte jo formaria part del d'Eugeni Perea Simón (Riudoms, 1953) i així l'aniria seguint de presentació en presentació per impregnar-me i sadollar-me del seu saber, gràcia i saviesa literaris. Parlem sens dubte d'un dels nostres millors prosistes, autor d'una trilogia memorialística impagable: *Les mallorquines* (1997), *Els pòlders de la memòria* (2008) i *Quadern d'interseccions* (2014). Són la mena d'obres que fan molt més habitable –en el sentit de còmode i confortable– una cultura, tal com ho volia Pla, el màxim referent d'aquesta literatura

personal o del jo. Literatura a pit descobert, per tal com no se sosté en cap gènere, codi ni convenció. Cadascú per allà on l'enfila: això la fa especialment llenegadissa, però. Cal saber-ne molt per no perdre's. Potser perquè ha caminat tant per aquests mons de déu, Eugeni Perea és dels que mai no s'extravia. Té una brúixola infal·lible que el mena de viarany en viarany, i de topant en topant, sense perdre mai de vista el nord, si més no el seu: «no hi ha res que connecti més el món que les interseccions», o bé, «sense enllaços l'equilibri del món es perd i comença la deriva», com ens diu al seu darrer dietari. Estem, sí, davant d'un autèntic artífex de les interseccions i els enllaços.

Això ho veiem igualment clar en una obra com *Cartografia literària del Priorat* (Silva Editorial, 2016), continuació de la del Camp de Tarragona que havia publicat el 2010. Sota un títol tan exacte com fat, asèptic o notarial, s'hi amaga una obra apassionant justament per la seva capacitat de connectar, enllaçar i interseccionar tot un munt d'informació d'allò més heterogènia sobre una comarca. En la seva introducció, l'autor ens la presenta així: «El llibre és un corpus de cites, referències, textos, pintura o música però no pas del tot dispersat, sinó soldat, fos en un retaule de vida col·lectiva pròpia, identificadora de comarca i amb projecció universal».

Certament l'obra és això, però també molt més que això: a parer meu

constitueix una mena de Bíblia del Priorat, de tot el seu patrimoni moble i immoble, material i immaterial, tangible i intangible, natural i cultural. Retaule, mosaic o tapís, estem davant d'una obra apassionant que conté alhora el cos i l'ànima de tota una comarca, i quina comarca, una de les més extraordinàries del nostre país. A mesura que l'autor s'hi endinsa i en recorre tots els topants, acudeixen al seu record un munt de lectures i referències històriques, líriques, plàstiques o musicals que acaben configurant una segona pell que s'arrapa a la del paisatge natural fins a conformar un tot indissociable: l'atles d'intangibles de què se'n parla a la presentació, sense el qual cap comarca pot arribar a ser del tot compresa ni gaudida.

Ras i curt, estem davant d'una obra amb què Eugeni Perea Simón no sols renova el gènere de les cartografies –normalment uns inventaris més o menys reeixits però desproveïts de qualsevol forma de gràcia–, sinó que en fa una de les belles arts. Literatura en estat pur, per a gaudi i consum de qualsevol lector mínimament curiós i viatger. En temps cada cop més amnèsics i presentistes, obres com aquesta són més necessàries que mai i s'erigeixen també com una autèntica lliçó de generositat, paciència i devoció per un territori i la seva gent. Vistos els resultats de les del Camp de Tarragona i el Priorat, què més voldríem que una col·lecció de cartografies literàries de totes les nostres comarques! »